

Tillhör § 2, bilaga A2

Fastighets- och saluhallsnämnden
2006-11-09

Ärende: 2

Förslag till ny försäljningspolicy för Fastighets- och saluhallsnämndens fastigheter

Martin Michel (mp)
Åke Mezàn (v)

Förslag till beslut

Fastighets- och saluhallsnämnden beslutar

att avslå kontorets förslag

samt

att därutöver anföra följande:

Det är med stor bestörtning och oro som vi nu återigen tvingas bevittna hur den borgerliga majoriteten utifrån en lättvindig och populistisk idé avser att sälja ut många av stadens fastigheter och markegendomar. Huvudsyftet tycks vara att kunna sänka skatten med 30 öre per hundralapp som man lovat inför valkampanjen 2006.

Den nuvarande ordningen där en minimal borgerlig majoritet säljer ut viktiga delar av stadens tillgångar för att kunna sänka skatterna med ett litet belopp till glädje för vissa och där s, mp och v under kommande återvunnen mandatperiod åter måste höja skatterna för att kunna bedriva en ansvarsfull kommunal förvaltning som gagnar **alla** medborgare är djupt olycklig.

Man tvingar stadens förvaltningar att utstå stora förändringar som leder till otrygghet för de anställda samtidigt som de påstådda förbättringarna är mycket tveksamma. Vi vet också att en sådan politik inte gagnar lågavlönade och resurssvagare medborgare. De kommer att få en otryggare och svårare vardagssituation genom en ryckig, resurssvagare och därigenom sämre fungerande kommunal service.

Den förra majoriteten satte ansvarsfulla strategiska mål så som rättvisa, utveckling och ekologisk hållbarhet främst för hur staden bäst skulle förvaltas. Stadens fastigheter och stora markegendomar har under många goda år medvetet köpts in för att långsiktigt säkerställa att staden skall kunna ge **alla** medborgarna en god offentlig förvaltning och service som till exempel barnomsorg, skolväsende, kultur- och fritidsverksamhet, parkskötsel, renhållning, bostäder och en mängd andra viktiga servicefunktioner. Medborgarna förväntar sig att allt detta finns och skall fungera.

Det är allmänt känt att investeringar i fastigheter och markegendomar är ett säkert och bra sätt att spara pengar på samt att långsiktigt skapa en trygg ekonomi över

konjunktursvängningarna för framtida behov och kommande generationer. Med en god förvaltning av egendomen så ökar användningen och värdet stiger ytterligare. Ett tydligt exempel på detta är sommargårdarna som utgör ett antal exklusiva fastigheter i skärgårdsmiljö eller en lantegendom intill någon större insjö, med vackra gamla större hus och oändliga möjligheter för en lång rad verksamheter, inte bara för barn och ungdomar. Att ett antal av dessa gårdar senaste sommaren varit tomställda och inte gått att hyra ut beror på en rad orsaker, bland annat dåligt underhåll, få entreprenörer, dåliga upphandlingsrutiner, alltför höga taxor, fel tid för anmälningar om kolloplats med mera. Behovet sägs vara täckt trots att allt fler barn och ungdomar bevisligen far illa i staden och riskerar att komma snett i livet. Många föräldrar till dessa barn nås inte av stadens information om vilka möjligheter som erbjuds. Denna problematik vill den nya majoriteten lösa genom att sälja ut sommargårdarna till de som kan betala, det vill säga privata intressen. Var finns det sociala ansvaret?

Stadens stora markegendomar är viktiga för det rörliga natur- och friluftslivet, vilket måste vara ett strategiskt viktigt mål för staden. Det borgar dels för att befolkningen i staden och dess grannkommuner genom vistelse och motion i områdena håller sig sundare och friskare och får därigenom bättre förutsättningar att klara vardagens vedermödor bättre. Dessutom bidrar markegendomarna hela Storstockholmsregionen med frisk luft och rent vatten. Naturmarken i stadens omgivningar utgör stadens lungor. Varje exploatering som innebär att naturmark går förlorad minskar samtidigt upptagningsförmågan av koldioxidutsläppen från trafiken. Luften i närområdet blir sämre och klimatet i stort blir extremare. Om växthuseffekten och dess orsaker och effekter kan vi **alla** läsa i dagstidningarna dagligen nu mera.

Markegendomarna är samtidigt viktiga spridningskorridorer för växter och djur vilket är grunden för ekologisk mångfald. Staden bör därför stärka bevarandeskyddet för dessa markegendomar genom att ett regionalt förvaltningsansvar för dessa områden, självklara krav för en upplyst befolkning i tider då vi håller på att fördärva vår jord. Staden bör satsa på att öka tillgängligheten till våra grönområden så att ännu fler människor kan komma i åtnjutande av dess kvaliteter vilket i sin tur ger effekter som mindre belastning på sjukvården, färre sjukdagar, sundare och gladare människor. Det bör vara värt mycket.

Trots all den välkända kunskap vi har idag om naturmarkens betydelse för staden och dess medborgare, växthuseffekten med mera, fortsätter den förhårdade borgerliga majoriteten att påstå följande: "Det finns inget egenvärde för en kommun att äga fastigheter och mark. Staden bör sälja sådant som inte tillhör eller behövs för verksamheten." Vad avspeglar sig för människosyn och kunskap om livets grundvalar i en sådan uppfattning?

Om staden vill sälja markfastigheter bör minst följande villkor gälla. Varje försäljning av stadens fastigheter och markegendom måste föregå en noggrann konsekvensanalys och endast genomföras om klara skäl för detta finns samt godkännas av nämnden. Försäljningar skall ske genom av staden ramavtalsupphandlade mäklare genom anbudsprövning och enligt svensk lag och gällande förordningar.